

prima instanță – C. Vîrlan
instanța de apel – S. Arnaut, B.Bîrca, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-866/14

ÎNCHEIERE

20 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Barba Ion, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Barba Ion împotriva ÎCS "RED Union Fenosa" SA cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Barba Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 13 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La 11 aprilie 2011 Barba Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS "RED Union Fenosa" SA cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 9/9242 din 05 septembrie 2005, împreună cu soția a cumpărat de la Craveț Alexei ap. 70 din str. Independenței 30/4 mun. Chișinău.

Din luna septembrie 2010 și pînă la sfîrșitul anului nu a locuit nimeni, iar din luna ianuarie 2011 a trecut cu traiul în acest apartament. Susține că a achitat în termen facturile de plată pentru energia electrică consumată.

La 20 ianuarie 2011 în jur de orele 20.00 a fost invitat de către vecinul său Makevnin Nicolae, persoană responsabilă de cutia unde se aflau contoarele electrice, de a se prezenta la locul aflării echipamentului de măsurare. La acel loc deja se aflau doi reprezentanți a pîrîtului, care au declarat că contorul electric nu funcționează. Au efectuat un control la echipament și au depistat un cablu defectat la 5 cm de la contor, unde era topită o sîrmă din interiorul cablului. Cu toate acestea plasticul nu era defectat. Deși reclamantul a declarat că nu poartă răspundere pentru intervenirea în activitatea normală a echipamentului de măsurare și nici nu are acces la cutia unde se află contoarele electrice, reprezentanții pîrîtului au întocmit actul de control al echipamentului de măsurare la aceeași dată. Deoarece Barba Ion nu a semnat actul de control, i s-a refuzat în eliberarea copieii acestuia. Deja în luna februarie 2012 a primit spre plată factura pentru energia electrică consumată pentru perioada de facturare 19 ianuarie 2011-16 februarie 2011 în sumă de 183,34 lei și pentru perioada anterioară - 8539,03 lei.

Suma de 183,34 lei a achitat-o, însă cu restul sumei de 8539,03 lei reclamantul nu este de acord, din care considerente a contestat-o printr-o cerere din 23 februarie 2011. La 01 martie 2011 a primit de la pîrît un răspuns, prin care a fost anunţat că nu este consumatorul final. A fost programat la şefa serviciului gestiune comercială, Irina Zaiţeva, pentru a lămuri situaţia creată, însă fiind primit cu întârziere, a fost anunţat că este deja întocmit ordinul de deconectare a apartamentului de la energia electrică. La acel moment Barba Ion a prezentat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 70 din str. Independenţei 30/4 mun. Chişinău şi a depus cerere privind eliberarea actului de control şi a procesului-verbal de depistare a încălcării clauzelor contractuale, pentru a le contesta în instanţa de judecată.

Fără a primi răspuns şi fără a fi avertizat, la 11 martie 2011 apartamentul reclamantului a fost deconectat de la energia electrică.

Abia a doua zi de la deconectare, după nenumăratele încercări a lui Barba Ion, pîrîtul i-a eliberat actele solicitate.

La 14 martie 2011 a depus în adresa societăţii o cerere prealabilă în vederea anulării actelor administrative întocmite de reprezentanţii pîrîtului, care însă la 01 aprilie 2011 a fost respinsă ca tardivă. Or, în opinia reclamantului, acesta nu a omis termenul de adresare în judecată, ci curge pentru el începînd cu 12 martie 2011, de la data cînd a primit o copie a actului de control a echipamentului de măsurare şi o copie a actului de depistare a încălcărilor.

Cere reclamantul repunerea în termen a acţiunii, anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 05101 din 20 ianuarie 2011 şi a facturii în sumă de 8539,03 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîşcani mun. Chişinău din 13 noiembrie 2013, a fost respinsă acţiunea.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 26 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Barba Ion şi menţinută hotărîrea Judecătoriei Rîşcani municipiul Chişinău din 13 noiembrie 2013.

La 02 iunie 2014 Barba Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrilor judecătoreşti, cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care acţiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că, intimatul pe parcursul examinării pricinii nu a administrat probe admisibile şi pertinente ce ar confirma intervenirea lui Barba Ion în activitatea normală a echipamentului de măsurare de energie electrică. Or, după cum s-a stabilit cu certitudine, defecţiunea a fost depistată în interiorul contorului, unde recurentul nu a avut acces. În consecinţă, este ilegală şi recalcularea consumului de energie electrică conform sistemului pauşal în sumă de 8539,93 lei.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) şi (3) aceluiaşi articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabileşte că săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Barba Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Barba Ion, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Barba Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Barba Ion se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat